

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8470

гр. София, 13.11.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

като разгледа дело номер **5644** по описа за **2020** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК вр. чл.144 АПК.

С молба от 16.10.2020г. ответникът по касационната жалба е поискал съдът да измени решението си в частта за разноските, като отхвърли изцяло искането за присъждане на разноски. Алтернативно, моли съда да определи същото съобразно размера на наложената глоба.

Ответникът по молбата, чрез процесуалния си представител взема становище за неоснователност на искането.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Решението по делото е постановено на 14.10.2020г.

Съгласно чл. 248 ГПК вр. чл. 144 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните, може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Молбата е подадена от лице, имащо правен интерес и в законоустановения срок. Ето защо, същата е допустима и следва да бъде разгледана .

По същество молбата е неоснователна.

С решението, чието изменение в частта относно разноските се иска, съдът е съобразил обстоятелството, че оспореното решение и потвърденото с него наказателно постановление са частично отменени.

Действително, според разпоредбата на чл. 18, ал.2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по дела срещу наказателни постановления, в които административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението, но не по-малко от 300 лв. Цитираната норма не предвижда като критерий за определяне на възнаграждението, стойността на отнетите вещи- предмет на нарушение.

Съдът намира обаче, че сочената разпоредба следва да се тълкува във връзка с текста на чл.7 ал.2 от Наредбата, където е разписано, че измерител за определяне минималния размер на адвокатския хонорар е материалният интерес. Последният в много от случаите не се ограничава единствено до размера на наложената глоба или имуществена санкция. Още повече, че в разпоредбата на чл. 18 ал.2 законодателят използва по –общото понятие „санкция“. Безспорно отнемането на вещите–предмет на нарушение също представлява санкция. Именно това разбиране за характера на отнемането като вид допълнително наказание, е послужило като основание на СЕС в своята практика по цитираните в съдебния акт по настоящото дело производства, да приеме, че същото надхвърля границите на необходимото за постигане на легитимно преследваните от закона цели и че не е в съответствие с тежестта на наказаното нарушение.

Воден от тези съображения, и като е съобразил ,че се касае за две отделни санкции, различни по вид, последици и стойност, съдът макар да не е търсел буквалистично пресмятане на дължимия хонорар, е счел, че по справедливост на касационния жалбоподател следва да се присъди половината от заплатеното възнаграждение.

Колкото до възражението за прекомерност, съдът намира, че същото както в решението, така и в настоящия съдебен акт не следва да бъде обсъждано, тъй като е направено несвоевременно. Обстоятелството, че съдът не е докладвал претенцията за присъждане на разноски и че страната не е представила списък на такива, не променя този извод. Това е така, тъй като съдът няма задължение да прави подобен отделен доклад. Искането за присъждане на разноски е заявено в касационната жалба и като такова е част от нейното съдържание. Последната е докладвана в проведеното открито съдебно заседание. Освен това, препис от същата е връчен на ответника. Ето защо, не се споделят доводите, че същият е поставен в състояние на изненада от съда с постановеното решение. Колкото до списъка по чл.80 от ГПК, съдът намира, че не/представянето на такъв, е ирелевантно за ответника, доколкото това действие има правни последици единствено за страната, която претендира разноски.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав счита, че следва да остави без уважение искането на ответника по касационната жалба да измени решението си в частта за разноските, като отхвърли искането за разноски или намали присъденото на

жалбоподателя адвокатско възнаграждение до законоустановения минимум .

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на ТД Югозападна на Агенция „ Митници“ /преди Митница Аерогара С./ за изменение на Решение №5426/14.10.2020г., постановено по адм. дело 5644/2020г. на Административен съд София-град в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.